

վասն որոյ կամիմ գալ այդր եթէ կամք ձեր հաճեսցին. լուեալ եմ թէ օդ եւ ջուր տեղոյդ նման է օդոյ եւ ջրոյ երկրին արեւելեան. իցէ թէ զառողջութիւն գտանիցեմ. ի ձէնջ զոչինչ խնդրեմ, բայց միայն քաղցր աչօք խնամարկել եթէ կամիք գալն իմ այդր. շուտով մատնաչափ գրով միով ծանուցէք ինձ որ ես աստ թարց ուրուք գիտութեան հոգամ զհոգայիան իմ մինչեւ մարտի ելն տան վարձն տուեալ եմ. եւ ապրիլ ամսոյն անկարծիք գալոց եմ այդր. սակայն բաց ի կարգաւորացն ձերոց մի ոք գիտասցէ, ներ կնքոյ խոստովանութեան պահեցէք որպէս եւ ես պահելոց եմ գիտեմ ես որ սմանց ընդդէմ թուելոց է վասն որոյ բարւոք է զանխուլ մնալ մինչեւ ի մերձենալ գալստեան իմոյ. կամիք թէ ոչ, խնդրեմ շուտով իրազեկ առնել զիս, աղաչեմ եպեր շառնել բաւ է խոհեմ եւ իմաստառատ մտաց ձերոց: Իմ սիրելի եւ վերա. Հայր Անանեան եթէ այդր է յոյժ կարօտիւ եւ մեծաւ սիրով սէր եւ ողջոյն բղերձեմ եւ ի բարին հարցանեմ:

եղերեցաւ գիրս

յամի տն. 1790 եւ

հոկտեմբերի 8 ի

վէնէտիկ. կրպտ.

իբրու արքիպսէ

տփխիզու կրնցի

մելիքեան,,

Ուրիշ նամակի մը մէջ, գրուած 3 Նոյ. 1790ին (Դիւ. Մխիթ. Վիեննայ) ուրախութիւն կը յայտնէ Հ. Աստուածատուր Բարիկեանին, որ զինք սիրով Թորիեստ կը հրաւիրէր:

նով

Հասցէ գիրս ի տիրապահ քաղաքն թրեստ ի վանս նբոց մարտիրոսացն ի նբ ձեռս հայր աճատուրին պապիկեան եւ աճաբան վրդպտին հոգելոյս մխիթարեան հանդերձ բարեաւ:

Գերապատիւ սիրելոյդ իմոյ. տնդ աճատրոյ. լիաշնորհ եւ աճաբան վրդպտիդ գրկախառն փարմամբ ողջոյն եւ սէր ընծայի լեր ողջ շտ է ինձ: